

Malcolm X Al-Hajj Malik El-Shabazz

Han var en tjuv och bedragare, en knarklangare och en inbrottstjuv som fick 10 års fängelsestraff vid tjugo års ålder. Men dock ett decennium senare blev han en from ledare för människor, rösten för svarta Amerika. Han fann värdighet, självrespekt och stolthet i islams lära. Mer än tjugofem år efter hans död, slår Malcolm X, *Al-Hajj Malik El-Shabazz* ord fortfarande högst när det handlar om frihet och jämlikhet. Han är odödlig. Varhelst orättvisa och förtryck ägde rum så fyllde hans leende och okompromisbara budskap atmosfären. Ja, dem dödade kroppen men inte själen. När han levde var broder *Shabazz* den mest fruktade personen i Amerika och den mest älskade. Situationen har inte förändrats. För dem berörda och förtryckta afro-amerikanerna fortsätter broder *Shabazz* att vara en hjälte, inspirationen som gör det möjligt för dem att upprätthålla deras klokhet och värdighet i ett eländigt samhälle som inte kan sluta förakta dem.

Pilgrimsfärden till Mecka

När *Al-Hajj Malik Al-Shabazz* var i *Mecka* skrev han ett brev till alla hans lojala medhjälpare:

Jag har aldrig upplevt en så uppriktig gästfrihet och ett så överväldigande starkt broderskap som här i detta gamla heliga land, Abrahams, Muhammeds och alla de andra profeternas hemland. Under den senaste veckan har jag varit alldeles förstummad och överväldigad av den godhet som utvecklas runt omkring mig av människor av alla hudfärger.

Jag har haft lyckan att få besöka den heliga staden Mecka. Jag har gått sju gånger runt *Kaba* ledd av en ung *mutawaf* vid namn Muhammed. Jag har druckit vatten ur *Zem Zem*-källan. Jag har sprungit sju gånger fram och tillbaka mellan kullarna *Al-Safa* och *Al-Marwah*. Jag har bett i den gamla staden *Mina* och jag har bett på *Arafatberget*.

Där fanns tiotusentals pilgrimer från hela världen. De tillhörde alla raser, där fanns blåögda blonda och svarthyade afrikaner. Men vi

deltog alla i samma ritual och visade en anda av enighet och broderskap som mina erfarenheter i Amerika hade fått mig att tro aldrig kunde existera mellan vita och icke-vita.

Amerika måste lära sig förstå islam eftersom det är den enda religion som raderat bort rasproblemet från samhället. Under mina resor i den muhammedanska världen har jag träffat, talat med och till och med ätit med personer som i Amerika skulle ha betraktats som "vita" - men den "vita" attityden hade avlägsnats tack vare islam. Jag har aldrig tidigare upplevt ett sådant uppriktigt och sant broderskap mellan raserna.

Ni kanske blir chockerade över att jag säger detta. Men vad jag har sett och upplevt under denna pilgrimsfärd har tvingat mig att ompröva många av mina tidigare åsikter och att förkasta en del av mina tidigare slutsatser. Detta var inte alltför svårt för mig. Trots mina fasta övertygelse har jag alltid försökt se fakta i ögonen och acceptera livets realiteter när nya erfarenheter och kunskaper uppenbarar dem. Mitt sinne har alltid varit öppet, vilket är nödvändigt för den flexibilitet som måste gå hand i hand med varje form av intelligent sanningsökande.

Under de senaste elva dagarna här i den muhammedanska världen har jag ätit från samma tallrik, druckit ur samma glas och sovit i samma säng (eller på samma matta) och bätt till samma Gud som andra muslimer som haft blåaste blåa ögon, det blondaste blonda hår och den vitaste vita hud. Och i de "vita" muslimernas ord och gärningar har jag känt samma uppriktighet som hos de svarta afrikanska muslimernas från Nigeria, Sudan och Ghana. Vi var bröder i ordets sanna bemärkelse - därför att deras tro på den ende Guden hade avlägsnat det "vita" från deras sinnen, beteende och attityder. Om vita amerikaner kunde acceptera Guds enhet så kunde de kanske också realiter acceptera människans enhet - och sluta upp att hindra och skada andra på grund av "rasskillnader". Medan rasismen plågar Amerika som en obotbar cancer borde de så kallade "kristna" vita amerikanerna vara mera mottagliga för en beprövad lösning av detta destruktiva problem. Kanske kunde de då rädda Amerika från en överhängande katastrof - samma katastrof som rasismen ledde till i Tyskland.

Varje timme här i det heliga landet ökar mina andliga insikter om vad som sker mellan svarta och vita i Amerika. De amerikanska negrerna kan aldrig klandras för sitt rashat - de reagerar bara på fyra hundra års

medveten rasism från Amerikas vita. Men allteftersom rasismen leder in Amerika på självmordets väg tror jag att de vita av de yngre generationerna vid colleges och universitet kommer att se skriften på väggen och att många av dem kommer att slå in på sanningens väg - som är den enda väg som kan hindra den katastrof för Amerika som rasismen oundvikligen leder till.

Jag har aldrig tidigare blivit så hedrad i mitt liv. Jag har aldrig känt mig ödmjukare och ovärdigare. Vem kunde väl ha trott att en amerikansk neger skulle få uppleva den lycka jag har upplevt! För några dagar sedan gav mig en man som i Amerika skulle kallas för "vit" man och som är FN-diplomat, ambassadör och rådgivare åt kungar, sin hotellsvit, sin säng. Jag kunde aldrig drömt om att jag någonsin skulle visas sådana hedersbetygelser - hedersbetygelser som i Amerika skulle visas en kung men inte en neger.

Prisad vare Allah, alla världars Herre.

Eder tillgivne,
El-Hajj Malik El-Shabazz*

Malcolm X såg och fick uppleva många positiva saker. Generositet och öppen-hjärtighet var egenskaper som gjorde ett stort intryck på honom. Han såg broderskap och broderskapet av olika raser och detta ledde honom att förneka rasism och att säga:

Ja, tidigare har jag fördömt alla vita. Jag kommer aldrig att göra det mera eftersom jag numera vet att somliga vita är uppriktiga, att somliga kan uppträda sant broderligt mot svarta. Den sanna islam har visat mig att det är fel att fördöma alla vita. (Malcolm X sid 325)

Malcolm X var ett språkrör för anti-vitt. Det var så han blev lärd när han var "Svart Muslim". Men hans resa till Mecka förändrade allt detta. Han kom att se att alla människor är lika, oavsett hudfärgen. Sann anti-rasism är färgblind. Det var just det han predikade när han återvände till USA. Och därför blev han mördad. Medan han predikade separatism, att hålla folk medvetna om hudfärgernas olikheter, det var helt ok. Svart mot Vit var en acceptabel dialekt. Det var när *Al-Hajj Malik El-Shabazz* började predika att det bara fanns en Gud och att vi alla är lika och när han var beredd att föra fram detta budskap som han blev mördad. Sanningen mot falskhet är en oacceptabel dialekt.

* Ur Malcolm X självbiografi av Malcolm X i samarbete med Alex Haley, sid 305-307

Islam tror på alla rasers enhet. Islam säger att hela mänskligheten är en skapelse från En Gud, att alla är lika. Uppdelning efter färg, samhällsklass, ras eller territorium är rena illusioner; och ideologier som är baserade på såna åtskillnader är den största farohoten på jorden. Mänskligheten är en enda familj från Gud, det kan inte finnas någon skillnad för dessa barriärer. Människan är en och inte vit eller svart, arisk eller icke-arisk, västerländsk eller österländsk.

Islam är baserad på mänsklighetens universella broderskap och praktiserar universell broderskap. Men vikten i denna koncept är av större värde eftersom det är den enda lösning till nationella och internationella problem. Det sägs att detta är tidsåldern för friheten och återställandet för varje människa hennes värdighet trots all den fenomenala förändringen i den politiska scenen, är vår tidsålder fortfarande oförmögen att tänka i termer av mänsklig värdighet och detta är det svarta spöket för social oro för vår tidsålder. För trots människans erövring av rymden och kontrollen över naturens krafter, har människan inte kunnat befria sig från primitiva fördomar mot raser och färger. Den nakna sanningen av vår tid har hämtat in sitt spår en stor förödelse och frustration just som vi finner oss själva ansikte mot ansikte med kaos, kris, de bedrövliga omständigheterna för de flesta av mänskligheten och exploateringen av den ena nationen till den andre. Detta leder till egoism, fruktan, hat, samhällsklass, stam och rasdiskriminering och därefter till uppdelning av en människa mot en annan människa detta är dagens ordning, även i de så kallade socialistiska länderna.

En av islams största prestationer var avskaffandet och förintelsen av åtskillnaden baserad på ras och färg. Den Heliga Koranen förkunnar:

Människorna voro en enda menighet, och Gud skickade profeterna som glädjebudbärare och varnare...

(2:209)

Människor, vi have förvisso skapat eder av man och kvinna och indelat eder i folk och stammar, för att I skolen känna varandra. Den förnämste av eder inför Gud är den gudfruktigaste bland eder; Gud är förvisso den Vetande, den Insiktsfulle.

(49:13)

Från de ovannämnda verserna är det klart att hela mänskligheten med dess olika raser, var ursprungligen en, existensen härstammade från En Skapare och att alla barriärer som separerar mänskligheten på grund av ras eller färg måste försvinna och en persons överlägsenhet bedömd endast av hennes uppförande allena. En god muslim ser sig själv som en sammansmältning av alla raser. Vem som helst som väljer

islam blir en del av en enhet av broderskap, som ser bort ifrån all högmod och alla förutfattade meningar. På grundval av denna princip i islam, försöker islam att bygga en intellektuell, moralisk, ideologisk och ett internationellt samhälle, som är emot existensen av tribal, ras, språklig och nationella samhällen, som har vänt världen till en rasistisk-färg förintelse.

Vad säger dem...

Inget annat samhälle har en sådan lyckad historia i att förenas in i en status av jämlikhet av möjlighet och strävan av så många olika raser av mänskligheten. Dem stora muslimska samhällena i Afrika, Indien och Indonesien, kanske också det lilla samhället i Japan, visar att islam fortfarande har kraften att försona uppenbarligen oförenliga av raser och traditioner. Om motsättningar mellan dem stora samhällena i öst och väst någonsin ska ersättas av samarbete, är begrundandet över islam en nödvändig villkor. (H.A.R. Gibb, *Whither Islam*, sid 379)

Förintelsen av ras medvetande mellan muslimer är en av de enastående prestationer av islam och i den samtida världen. Där finns, som det äger rum, en skriande behov av spridandet av denna islamiska dygd. (A.J. Tonymbee, *Civilisation on Trial*, New York, sid 205)

Hur kan exempelvis någon annan vädjan stå emot en den av muslimerna som när dem närmare sig en hedning säger till honom, hur otydlig eller hur vanärad han än är att anta Tron, och du är omedelbart jämlik och en broder. Islam vet inte av några färger. (S.S. Leeder, *Veiled Mysteries of Egypt*)